

13de Woord ter bemoediging

EEN BOEKET ZEGENINGEN

In een sfeervol versierde Sint Jan hebben wij dit jaar helaas met een kleine groep de Christa-mis moeten vieren. Een feestelijke en grote bisdomviering was door de coronabeperkingen voor het tweede jaar op rij, niet mogelijk. Gelukkig heeft de techniek ons geholpen. Via de livestream hebben uiteindelijk honderden pastores en andere gelovigen kunnen meevieren. In mijn preek sprak ik over de somberheid die de pandemie kan oproepen. Maar ook over een eenvoudige maar voor mij persoonlijk werkzame therapie: tel niet alleen de zorgen maar ook de zegeningen. Vaak kleine gebeurtenissen of ontmoetingen die plezier en vreugde geven. Zegenen heeft alles te maken met goede woorden spreken, door God of door mensen. Als wij aandachtig leven kunnen wij in ons bestaan meer zegeningen ontdekken dan op het eerste gezicht wordt gedacht. Misschien mag ik een klein boeket zegeningen aanreiken uit mijn eigen agenda van de afgelopen dagen.

Paasvieringen

Het is voor mij als bisschop een voorrecht om de hoogfeesten in de Sint Jan, een van de mooiste kerken van ons land, te mogen vieren. De plebaan had weer gezorgd voor een prachtige versiering van het liturgisch centrum. Voor de preek werd ik geholpen door de *Passion* die dit jaar in Roermond werd gehouden. Als centraal thema was gekozen: *Ik ben er voor jou*. Juist in deze coronatijd kunnen wij worden bemoedigd door mensen die er voor ons willen zijn. Met goede woorden en hartelijke daden. Aan het slot van de *Passion* zingt de verrezen Heer deze woorden. Een zegengroet van Godswege. Christus wil ook in deze lastige tijd er zijn voor ieder van ons. Ik hoop dat velen door deze boodschap zijn getroost en bemoedigd. Mijn Pasen was niet alleen gevuld met liturgische vieringen maar ook met momenten van gezelligheid. Zo bracht ik Paasbloemen bij mijn zus en werd ik door Mgr. Hurkmans getrakteerd op een heerlijk diner. Mijn voorganger toonde opnieuw een goede kok te zijn. Op Tweede Paasdag organiseerde plebaan Blom op de plebanie een gezellige brunch. Onverwacht een moment van ontspanning.

Gemeenschappelijk priesterschap

Afgelopen woensdag nam ik deel aan een boeiende digitale studieochtend over het proefschrift van dr. Pouw, een priester van Opus Dei. De studiedag was georganiseerd door de Christelijk Gereformeerde Universiteit te Apeldoorn, in samenspraak met de Katholieke Vereniging voor Oecumene. Dr. Pouw schreef zijn dissertatie over het gemeenschappelijk priesterschap bij Luther en Calvijn en in de katholieke theologie na het laatste concilie. Tijdens de ochtend werd duidelijk dat het besef van het priesterschap van alle gedoopten bij veel katholieken nog maar beperkt geland is. Juist het gemeenschappelijk priesterschap impliceert dat iedere gedoopte het alledaagse leven moet heiligen. Met andere woorden: iedere gedoopte heeft vanuit de relatie met Christus een grote verantwoordelijkheid om de Heer en zijn Evangelie actueel zichtbaar te maken. Alles bijeen een boeiende ochtend met inzichten die de missionaire inzet van allen binnen onze parochies theologisch en spiritueel kan versterken.

Dialogo met de PKN en Kurhessen Waldeck

Al meer dan 50 jaar bestaat er een jaarlijkse oecumenische ontmoeting tussen ons eigen bisdom, de protestantse gemeenschap in het zuiden van ons land en het lutherse bisdom Kurhessen Waldeck in Duitsland. Normaal zijn dat drie volle dagen. Door corona moesten wij ons dit jaar

tot een digitale ontmoeting beperken. Twee lange middagen kwamen wij voor het scherm bijeen. Het levert je wel vierkante ogen op maar daar staat veel tegenover. Dit jaar was ons bisdom gastheer en onze gedelegeerde voor de oecumene, pastoor Ton Sip, toonde zich een prima moderator. Naast de verschillende jaarberichten over het kerkelijk leven in coronatijd hebben wij geboeid geluisterd naar een mooie lezing van abt Bernardus van abdij Koningshoeven. Hij hield een fijnzinnige lezing over Thomas Merton. Alles bijeen vermoeiende middagen maar ook vol rijkdom. Aan het einde van de tweede dag werd ons gevraagd om volgende jaar opnieuw gastheer te zijn maar dan hopelijk tijdens een liveontmoeting. Laten wij hopen en bidden dat een en ander dan ook mogelijk zal zijn.

Verband van Katholieke Maatschappelijke Organisatie

Vorige week nam ik als bisschop deel aan het voorzittersoverleg van het VKMO. Het gaat om meer dan 30 organisaties uit het maatschappelijk middenveld met een K of C in de naam. Ik noem vakbonden, onderwijsorganisaties, uitgeverijen, de Vastenactie, het Huis van de Pelgrim, Miva, Pax en vele anderen. Voor de pauze kwamen allerlei zakelijke thema's aan de orde. Maar na de pauze was het inhoudelijk boeiend doordat wij spraken over katholiciteit in een seculiere context. Al meerdere decennia zien wij in Nederland een snelle ontkerkelijking. Een en ander heeft natuurlijk ook gevolgen voor organisaties met een K in de naam. Het gevaar van neutralisering van de organisaties is levensgroot. Juist het VKMO wil een verdamping van de katholieke identiteit van de aangesloten organisaties voorkomen. Dat kan alleen door dragers van de katholieke traditie te helpen en ondersteunen.

Eerste steen parochiecentrum Rosmalen

Afgelopen zondagochtend reisde ik naar Rosmalen voor een feestelijke Eucharistie in de Lambertuskerk. Kapelaan van Meeteren en emeritus pastoor Schepers waren concelebranten. Wij lasen het Evangelie van Thomas die geloviger blijkt te zijn dan in het gezegde wordt gesuggereerd. Als hij de levende Heer mag zien en zijn wonden aanraken, spreekt hij de indringende woorden: *Mijn Heer en mijn God*. In de wonden herkent Thomas zijn Heer. Velen van u kennen het boek van Tomas Halik, *Raak de wonden aan*. De opgestane Heer is de Gekruisigde. Tot op het kruis toonde Jezus zijn solidariteit met een wereld in nood. De levende Christus is ook vandaag te herkennen in de littekens bij mensen. In allen die gewond langs de weg van het bestaan liggen, is de Heer zelf te ontmoeten. Als wij dat beseffen, voedt dat ook onze solidariteit met onze tijdgenoten, juist hen die tussen wal en schip zijn gevallen. Na de preek mocht ik de eerste steen van het nieuwe parochiecentrum zegenen. Naar verwachting is het gebouw in de zomer voltooid. Een plek voor gemeenschapsvorming, catechese en diaconie. Ik hoop dat het nieuwe centrum een plek van ontmoeting mag worden voor katholieken en vele anderen in de Mariaparochie.

Priesterwijding broeder Jan o.f.m.

Spraken wij afgelopen woensdag tijdens de studieochtend over het priesterschap van alle gedoopten, afgelopen zondagmiddag was ik in het Stadsklooster San Damiano te 's-Hertogenbosch voor de priesterwijding van broeder Jan ter Maat. Onze Kerk heeft ook gewijde priesters nodig, met name voor een verantwoorde verkondiging van Gods Woord maar ook voor de voortgang van het sacramentele leven van de Kerk. Ondanks de huidige beperkingen was het een mooie en feestelijke wijdingsplechtigheid. De zondag na Pasen staat in het teken van de goddelijke barmhartigheid. Ik heb er alle vertrouwen in dat broeder Jan als Franciscan die barmhartigheid

zowel moreel als sociaal zichtbaar zal maken. De kerk van het klooster is nog steeds een plek waar mensen komen biechten. En in de geest van de Heilige Franciscus wil het stadsklooster er met name ook zijn voor de kleinen en kwetsbaren van de stad. Ik weet zeker dat broeder Jan zijn gaven van hoofd en hart, juist ook voor hen, zal willen inzetten.

Tot besluit

In het bovenstaande gaf ik u een kleine inkijk in mijn agenda van de afgelopen dagen. Momenten van vieren en gebed maar ook allerlei ontmoetingen. Wie goed kijkt en luistert kan er zegeningen in ontdekken. God die goede woorden spreekt door zijn Woord maar ook door concrete mensen die ik live of digitaal mocht ontmoeten. Ik hoop dat u ook zelf aandachtig mag luisteren naar de zegeningen in uw eigen bestaan. Laten wij ons, in deze tijd vol zorgen en ongemak, niet laten meeslepen door somberheid. Juist nu mogen wij onze zegeningen tellen.

Mgr. dr. Gerard de Korte